

slag, gaar jeg ud fra, at det ikke bliver vedtaget, og saa falder Spørgsmaalet om dette bort.

Endvidere har Udvalget stillet Ændringsforslaget under Nr. 8 til § 4, som gaar ud paa følgende, hvilket i Grunden er en selvfølgelig Ting, at „Finansministeren bemyndiges til at afholde de i Anledning af Lovens Gennemførelse nødvendige Udgifter“.

Dernæst har Udvalget stillet et Ændringsforslag under Nr. 9 til § 6, hvorved man søger at indføre en Beregningsmaade for de skattepligtige Personer, som ikke har været ansatte til Skat i de tre forudgaaende, men kun i de to eller det ene forudgaaende Aar, en Beregningsmaade, hvorefter ogsaa deres Skatteydelse kan udfindes. — Endelig er der et rent redaktionelt Ændringsforslag under Nr. 10 til § 6.

Jeg anbefaler hermed samtlige de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Piper: Jeg kan nøjes med at henvise til de Udtalelser, jeg allerede paa et tidligere Tidspunkt af Forhandlingen har fremsat angaaende de to Ændringsforslag, Mindretallet har stillet. Jeg anbefaler Meningsfæller at stemme for disse.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan anbefale det høje Ting at stemme for de af Udvalget og Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag. Naar jeg har tiltraadt disse, mener jeg ogsaa derved at have leveret et Bevis for, at jeg har været villig til Forhandling og til at strække mig ret vidt overfor Anskuelse, som ikke faldt sammen med mine. Det oprindelige Lovforslag, som det blev fremsat og gennemført i Folketinget, gaar ud paa, at enhver Merindtægt, som Skatteansættelsen for en skattepligtig Person eller et skattepligtigt Selskab for Skatteaaret 1915—16 udviser i Forhold til Gennemsnittet af tidligere Aars Indtægter, beskattes. Der blev allerede i Folketinget fra Partiet Venstres Side rejst den Indvending derimod, at det kun var den saakaldte Krigsindtægt, som skulde beskattes, og ingen anden. Jeg, som kun saa paa Statens Tarv og ønskede den største Indtægt for Staten, hvad Staten havde god Brug for, og ved Siden deraf saa paa Administrationens Tarv, om jeg saa maa sige, idet en Gennemførelse af det oprindelige Lovforslag er meget lettere end en Gennemførelse af det, som blev foreslaaet af Partiet Venstre, modsatte mig derfor, hvad Venstre foreslog.

Man vil se, at der blandt Ændringsforslagene findes et, som gaar ud paa, at Finansministeren bemyndiges til at afholde de Udgifter, som denne Lovs Gennemførelse medfører. Denne Bestemmelse er kommet ind, netop fordi man nu har forladt det oprindelige Princip i Lovforslaget. Der var meget faa eller slet ingen Udgifter at regne med, hvis man uden videre kunde have taget 10 pCt. af den Merindtægt, som var til Stede, sammenlignet med det tidligere Gennemsnit. Naar man skal til at behandle hvert Tilfælde for sig, og der dernæst ogsaa, som nu foreslaaet i et Ændringsforslag, jeg straks skal komme til, skal forhandles med Landsoverskatteraadet, fører det derimod til, at der skal anvendes ikke saa lidt Arbejde paa Gennemførelsen af Loven, som den nu vil komme til at foreligge, hvis Udvalgets og Flertallets Ændringsforslag vedtages, og derfor er denne Paragraf kommet ind. Men jeg har altsaa for at skabe Enighed i alt Fald til en vis Grad maattet gaa ind paa det, der blev foreslaaet af Partiet Venstre. Jeg har ikke kunnet gaa ind paa det, som Højre nu fastholder, at naar en Del af Indtægten ikke har været Krigsindtægt, skal den skattepligtige Indtægt nedsættes med den Del af Indtægten, som ikke har været Krigsindtægt. Jeg har kunnet gaa ind paa Forslaget om, at den skattepligtige skal godtgøre paa en for Finansministeren fyldestgørende Maade, at ingen Del af hans Indtægt er Krigsindtægt. Det er naturligvis i adskillige Tilfælde meget vanskeligere, end en anden Formulering af Loven vilde gøre det, men det er ogsaa, selv om der foreligger en Opførelse fra den skattepligtige Person, næsten umuligt for Administrationen at faa Rede paa, hvor meget der er Krigsindtægt og hvor meget ikke. Der vilde i visse Tilfælde dertil behøves en Gennemgang af den skattepligtige Persons eller det skattepligtige Selskabs Bøger fra Ende til anden, hvilket vilde være uoverkommeligt for Administrationen. Paa den anden Side skal jeg derfor den ærede Ordfører sige, at den Fravigelsesret, som gives Finansministeren i § 3 i det oprindelige Lovforslag, og som nu altsaa gaar over i dette Lovforslag, naar det vedtages, nemlig en Ret til at nedsætte eller helt at eftergive Skatten, naturligvis vil kunne benyttes saaledes, at naar det kun er en ganske uvæsentlig Del af den paagældende Persons eller det paagældende Selskabs Indtægt, som vitterligt skyldes Krigen, kan en større Imødekommen vises